

Svar på skriftligt spørgsmål om att främja åtgärder som stöder familjerna till barn med diabetes

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 389/2025 rd undertecknat av riksdagsledamot Päivi Räsänen /kd:

Hur stöder regeringen orken hos familjer med barn med diabetes och

hur främjas målsättningen i regeringsprogrammet att förbättra möjligheterna att bli närståendevårdare för barn med diabetes?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Att ett barn eller en ung person insjuknar i diabetes är en kris för hela familjen. Anpassningen till att leva med sjukdomen kan vara hela barndomen och ungdomen. Det är inte ovanligt att barnet och föräldern upplever många slags rädslor, ilska, nedstämdhet och andra reaktioner i anslutning till sjukdomen.

Välfärdsområdenas och Helsingfors stads yrkesutbildade personer inom psykisk hälsa och kamratstödpersoner erbjuder psykiskt stöd för att leva med diabetes. Vid behov inleds det psykologiska stödet för såväl barnet, den unga som föräldrarna genast efter insjuknandet. Stödbehovet bör bedömas även i senare skede. Utöver det stöd som yrkesutbildade personer erbjuder är kamratstöd värdefullt, eftersom det förenar människor som delar samma upplevelse och gör det möjligt att dela erfarenheter och sätt att klara sig.

Diabetesförbundet och Folkpensionsanstalten ordnar anpassningsträning för sjuka och deras familjer. Även en del vårdplatser och lokala diabetesföreningar ordnar diabeteskurser. Sjukskötare vid välfärdsområdet och Helsingfors stads diabetespolikliniker, socialarbetare, Diabetesförbundet och Folkpensionsanstalten ger information om kurserna och hur man söker sig till dem.

Välfärdsområdena ordnar stöd för närståendevård som anslagsbunden socialservice. Bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av stöd för närståendevård finns i lagen om stöd för närståendevård (937/2005, lagen om närståendevård) och välfärdsområdena kan precisera kriterierna för beviljande inom ramen för lagen. Behovet av vård eller omsorg grundar sig på den anhörigas eller närståendes försämrade hälsotillstånd eller funktionsförmåga eller på funktionsnedsättning.

Vid bedömningen av servicebehovet kartläggs det individuella stödbehovet och med vilka social- och hälsovårdstjänster eller stödåtgärder man bäst kan tillgodose det. Barnets föräldrar och andra vårdnadshavare har huvudansvaret för barnets välfärd. Vid prövningen av stödet för närståendevård beaktas barnets behov av daglig vård, omsorg, handledning och övervakning som avviker från barnets åldersnivå. Dessutom ska barnets bästa komma i främsta rummet i samband med socialvårdsåtgärder som rör barn.

Regeringen betonar närståendevårdens värdefulla roll i det finländska servicesystemet och anser att närståendevårdarna är en betydande samhällsresurs. I enlighet med regeringsprogrammet har man i fråga om närståendevården utrett behoven av styrning och utbildning som riktar sig till välfärdsområdena samt utrett de grunder för beviljande av stöd för närståendevård som välfärdsområdena använder (Sopimusomaishoidon tilannekuva 2024, Institutet för hälsa och välfärd). Vid sidan av utredningen av lägesbilden inleddes den nationella styrningen av närståendevården. Den pågående nationella styrningen av närståendevården och det stöd som erbjuds välfärdsområdena fortsätter till utgången av 2026. Grunderna för beviljande av stöd för närståendevård av barn granskas i samband med den nationella styrningen. Dessutom sammanställs information om dem som missgynnas i fråga om stödet för närståendevård i en separat publikation som bereds av Institutet för hälsa och välfärd. År 2026 publiceras en handbok för närståendevård för välfärdsområdena, som utöver grunderna för beviljande innehåller annan praxis till stöd för ordnandet av närståendevård samt för att stöda närståendevårdarens ork.

Helsingfors 28.11.2015

Social- och hälsovårdsminister Kaisa Juuso